

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb
(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud _____

Poslovni broj spisa _____

FINANCIJSKA AGENCIJA
OD PREGLEDANJA, EVIDENTIRANJE
I PODRUGU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 1

20 -11- 2018

PREDSTEČAJNE NAGODBE
POSREDOVANJE I OTPREMA POŠTE

POSREDOVANJE
POSREDOVANJE

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE

OIB: 84397956623

Adresa / sjedište

A. Mihanovića 3, 10000 Zagreb

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

TEHNIKA d.d.

OIB: 73037001250

Adresa / sjedište

Ulica grada Vukovara 274, 10000 Zagreb

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Potraživanje naknade štete iz parničnog postupka pod brojem P-1209/2016, Trgovački sud u Zagrebu, privitak: pravomoćna presuda P-1209/2016 od 14.03.2017, presuda Viskog trgovačkog suda RH broj Pž-2751/2017 od 23.05.2018.

Iznos dospjele tražbine 58.839,90 kn

Glavnica 49.470,51 kn

Kamate 9.369,39 kn

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave
_____

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

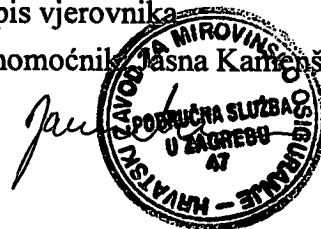
Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Zagreb, 16.11.2018.

Potpis vjerovnika

HZMO Punomoćnik Jasna Kačenšćak

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

70. P-1209/2016

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu po sucu ovoga suda Maji Jurovicki u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, OIB: 84397956623, Zagreb, Mihanovićeve 3, protiv tuženika TEHNIKA d.d., OIB: 73037001250, Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, radi isplate 49.740,51 kn, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 01. veljače 2017. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tuženika, s danom objave 14. ožujka 2017.

presudio je

Nalaže se tuženiku TEHNIKA d.d., Ulica grada Vukovara 274, Zagreb, OIB: 73037001250 da tužitelju HRVATSKOM ZAVODU ZA MIROVINSKO OSIGURANJE iz Zagreba, A. Mihanovića 3, OIB: 84397956623 plati iznos od 49.470,51 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25.04.2016 pa do isplate prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi tvrdi da je njegov osiguranik Pavao Horvat doživio ozljedu na radu kao radnik tuženika dana 22.01.2002., na način da je prilikom čišćenja objekta od građevinske šute skliznuo po kosini, pao s balkona prvog kata i završio pod auto miješalicom u vlasništvu tuženika. Pri navedenom padu zadobio je teške tjelesne ozljede zbog kojih mu je rješenjem HZMO-a broj 370484, 21.01.2005. priznato pravo na invalidsku mirovinu, a kojom isplatom invalidske mirovine tužitelj trpi štetu. Odgovornost tuženika utvrđena je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Puli posl.br. P-13904/02 od 08.06.2007. kojom je utvrđeno da je do pada došlo jer poslodavac nije primijenio mjere zaštite na radu odnosno nije postavio zaštitnu ogradu na balkonu prvog kata s kojeg je radnik pao, a isti radnik nije bio niti osposobljen za rad na visini. Tužitelj je nastavio s isplatom invalidske mirovine svom osiguraniku za razdoblje od 01.10.2013. do 30.11.2015. koja mirovina iznosi 49.740,51 kn što je zbog razmjernog iznosa invalidske mirovine za razdoblje od 01.10.2013. do 31.12.2013. i punog iznosa invalidske mirovine za razdoblje od 01.01.2014. do 30.11.2015. Tužitelj je u mirnom postupku pokušao ishoditi naknade štete od tuženika te mu je uputio odštetni zahtjev, ali tuženik se na to oglašio slijedom čega predlaže da su nakon provedenog postupka donese presudu kojom će usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

Tuženi u odgovoru na tužbu ističe kako nije odgovoran za ozljedu na radu tužiteljevog osiguranika pa nije odgovoran niti za štetu kojom u ovom postupku tužitelj potražuje. Pravnu osnovu tužbenog zahtjeva tužitelj temelji na prijavi ozljede na radu i aktima samog tužitelja kojima je određena isplata mirovine osiguraniku Pavi Horvat kao i na pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Puli posl.br. P-13904/02 od 08.06.2007. kojom presudom je tuženik u svojstvu prvo tuženika zajedno s drugo tuženikom Triglav osiguranje d.d. bio obvezna naknaditi štetu osiguraniku tužitelja Pavi Horvat. Ističe kako je navedenom presudom utvrđeno da je odgovornost tuženika i osiguravajućeg društva Triglav d.d. za štetni događaj podjednaka kako na ime smanjenja životne aktivnosti oštećenika Pave Horvat tako i za sve druge vidove štete slijedom čega stavlja prigovor podijeljene odgovornosti. Smatra kako se isključiva odgovornost tuženika za štetu koju trpi tužitelj za isplatu mirovine svom osiguraniku ne može temeljiti na pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Puli posl.br. P-13904/02 od 08.06.2007, a kako druge činjenice na kojima bi se temeljila odgovornost tuženika tužitelj nije istaknuo niti je predložio dokazna sredstva za njihovo utvrđenje tužitelj je prekludiran u predlaganju daljnjih dokaznih prijedloga. U odnosu na visinu tužbenog zahtjeva predlaže sudu obvezati tužitelja da dokaže da je doista izvršio uplatu mirovina na račun svoga osiguranika slijedom čega osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva kojeg predlaže odbiti kao neosnovan.

Tužitelj se podneskom od 31.05.2016. očitovao na odgovor na tužbu ističući kako su svi prigovori tuženika neosnovani jer je u parničnom postupku koji je pokrenuo osiguranik tužitelja Pavao Horvat a koji je pravomoćno okončan presudom Općinskog suda u Puli posl.br. P-13904/02 od 08.06.2007. utvrđena odgovornost tuženika za predmetni štetni događaj, a nakon što su provedeni svi relevantni dokazi. Ističe kako je zapisnikom o inspekcijskom nadzoru utvrđeno da je do pada došlo jer poslodavac nije primijenio mjere zaštite na radu, odnosno nije postavio zaštitnu ogradu na balkonu prvog kata s kojeg je radnik pao, a isti nije bio niti osposobljen za rad na visini. Napominje kako, sve da u predmetnom štetnom događaju i nije utvrđena odgovornost Tehnike d.d. ističe kako je osiguranik tužitelja stradao od miješalice u vlasništvu tuženika, a ista predstavlja opasnu stvar stog tuženika za takvu štetu odgovara po objektivnoj (kauzalnoj) odgovornosti kao poslodavac, odnosno kao vlasnik opasne stvari te je na njemu teret dokaz da je primijenio sve mjere zaštite na radu. Tužitelj napominje kako tuženik za naknadu štete odgovara prema Zakonu o mirovinskom osiguranju koji je lex specialis u području mirovinskog osiguranja, a koji jasno propisuje u čl. 160. do 166. slučajeve koji predstavljaju štetu za Zavod, kojim Zavod ima pravo potraživati štetu, u kojem opsegu ima pravo potraživati štetu itd. Tužitelj u ovom predmetu potražuje naknadu štete od poslodavca kao odgovorne osobe koja nije primijenila mjere zaštite na radu. Neosnovan je i prigovor visine tužbenog zahtjeva jer je tužitelj uz tužbu priložio obračune koji su javna isprava sastavljena od strane nadležnog tijela pa je sukladno čl. 159. Zakona o upravnom postupku i čl. 230. ZPP-a ti izračuni potvrđuju visinu utuženog potraživanja jer ukoliko predmetne isplate mirovina ne bi bile dosita i izvršena, takvi obračuni ne bi mogli biti niti sačinjeni, a ukoliko tuženik osporava javnu ispravu onda je teret dokaza na tuženiku, slijedom čega predlaže tužbeni zahtjev usvojiti.

Sud je u dokaznom postupku prema čl. 220. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/94, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08;57/11,148/11 25/13 i 89/14 u daljnjem tekstu: ZPP) proveo dokaze uvidom u rješenje tužitelja od 21.05.2005. (list 3 do 5 spisa), u prijavu o ozljedi na radu (list 6 do 9 spisa), u nalaz i mišljenja vještaka o invalidnosti (list 10 do 13 spisa), pravomoćnu presudu Općinskog suda u Puli (list 14 do 29 spisa), u obračun iznosa invalidske mirovine osiguranika Pavla Horvat (list 30 do 32 spisa), u zahtjev za naknadu štete (list 33 do 35 spisa), u sudsku praksu (list 42 do 59 spisa), u presudu Općinskog suda u Puli P-2165/10 (list 64 do 76 spisa) i u presudu Županijskog suda u Puli Gž-1056/12 (list 77 do 80 spisa).

Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako svaki dokaz zasebno tako i sve dokaze zajedno, a na osnovi odredbe čl. 8. ZPP-a, ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

Predmet spora je potraživanje tužitelja prema tuženiku s naslova naknade štete nastale isplatom invalidske mirovine osiguraniku tužitelja Pavao Horvat u razdoblju od 01.10.2013. do 31.12.2013. razmjernog iznosa invalidske mirovine, a od 01.01.2014. do 30.11.2015. u punom iznosu invalidske mirovine u ukupnom iznosu od 49.740,51 kn.

Među strankama nije sporno da je osiguranik tužitelja dana 22.01.2002. pretrpio ozljedu na radu kod tuženika kao svoga poslodavca, te da mu je rješenjem tužitelja priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad kao posljedica navedene ozljede na radu. Nije sporno niti da su u svezi s navedenim štetnim događajem vođeni postupci pred Općinskim sudom u Puli u kojima je utvrđena odgovornost tuženika za navedeni štetni događaj.

Među strankama je sporna odgovornost tuženika za nastanak štetnog događaja i visina nastale štete.

Uvidom u Prijavu o ozljedi na radu utvrđeno je da je osiguranik tužitelja stradao na radnom mjestu prilikom čišćenja prostora od građevinske štete na I katu objekta "Lidija" te da nije bilo zaštitne ograde na terasama.

Uvidom u rješenje br. 370484 od 21.01.2005. utvrđeno je da je osiguraniku tužitelja, a djelatniku tuženog Pavi Horvat priznato pravo na invalidsku mirovinu počevši od 21.05.2003. u iznosu od 1.136,81 kn mjesečno, od 01.07.2003. invalidska mirovina iznosi 1.158,51 kn, a od 01.07.2004. invalidska mirovina iznosi 1.224,65 kn mjesečno.

Treba napomenuti kako sud nije ovlašten preispitivati pravomoćno rješenje tužitelja nego može samo uvidom u isto utvrditi iz kojih je razloga priznato pravo na invalidsku mirovinu i ovisno o tome samo utvrđivati postoji li obveza tuženika na povrat isplaćene mirovine u vezi sa štetnim događajem.

U postupku odlučivanja o pravu iz mirovinskog osiguranja, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje (dalje: HZMO) utvrđuje invalidnost, tjelesno oštećenje ili opću nesposobnost za rad na temelju nalaza i mišljenja ovlaštenih vještaka po strogo određenim i detaljno propisanim pravilima s predviđenom dvostupnosti medicinskog vještačenja koja provode ovlašteni vještaci.

Uvidom u Nalaz i mišljenje o invalidnosti na temelju kojeg se stječe pravo na takvu mirovinu, utvrđeno je da kod osiguranika tužitelja nastala opća nesposobnost za rad kao posljedica ozljede na radu. Prije donošenja rješenja, nalaz i mišljenje o invalidnosti podliježu reviziji stručnog povjerenstva, sastavljanog od istaknutih stručnjaka na području ocjene radne sposobnosti, koje imenuje Vlada RH. Pravomoćno i konačno rješenje kojim je priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad, doneseno u takvom postupku, djeluje prema trećima.

Temeljem odredbe čl. 230.st. 1. ZPP-a, o pravu o kojem je pravomoćno odlučilo nadležno upravno tijelo, sud ne može odlučivati ni kao o prethodnom pitanju, a visina naknade štete utvrđena u skladu s odredbom čl. 160. ZMO-a, a na temelju obračuna isplaćenih invalidskih mirovina na teret tužitelja, sačinjenog od ovlaštene osobe pa u tom smislu takav obračun predstavlja javnu ispravu u smislu odredbi čl. 171. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 93/91 i 103/96)

Sukladno obračunu razmjernog iznosa invalidske mirovine osiguranika Pavla Horvat Hrvatskog zavoda za mirovinskog osiguranje, Područna služba u Zagrebu, od 02.12.2015. koji na temelju čl. 171. Zakona o općem upravnom postupku ima značenje javne isprave, u

razdoblju od 01.10.2013. do 31.12.2013.. godine osiguraniku tužitelja izvršena je isplata invalidske mirovine u ukupnom iznosu od 6.201,60 kn.

Osiguranik tužitelja je do dana priznavanja prava na invalidsku mirovinu 21.05.2003. imao ukupno 27 godina, 8 mjeseci i 26 dana mirovinskog staža, zaokruženo na 28 godina mirovinskog staža i 50 godina života.

Prema obračunu razmjernog iznosa invalidske mirovine osiguranika tužitelja, a koji obračun je sačinjen na način da je razmjerni iznos mirovine određen prema preostalom trajanju mirovinskog staža i godina života oštećene osobe, odnosno ozlijeđenog Pave Horvat do stjecanja prava na punu starosnu mirovinu. Dakle, podaci za izračun razmjernog iznosa invalidske mirovine su preostali ostvariv mirovinski staž koji iznosi 15 godina, mogući ostvariv mirovinski staž koji iznosi 43 godine i svota ukupno isplaćene invalidske mirovine u iznosu od 6.201,60 kn. Stoga se razmjerni iznos invalidske mirovine koji odgovara preostalom vremenu mirovinskog staža dobiva na način da se preostali mirovinski staž (15 godina) podijeli s mogućim ostvarivim mirovinskim stažem (43 godine) i pomnoži sa svotom ukupno isplaćene mirovine (6.201,60 kn), a to je koeficijent 0,349 od iznosa ukupno isplaćene mirovine čime se dobiva razmjerni iznos invalidske mirovine u iznosu od 2.164,36 kn kako to i proizlazi iz obračuna razmjernog iznosa invalidske mirovine i obračuna isplaćene mirovine osiguraniku tužitelja u navedenom razdoblju u koje je sud izvršio uvid.

Uvidom u obračun isplate invalidske mirovine osiguranika tužitelja na teret HZMO-a za razdoblje od 01. 01. 2014. do 30. 11.2015. utvrđeno je da svota ukupno isplaćene invalidske mirovine iznosi 47.576,15 kn, a koji iznos tužitelj za taj period i potražuje u tužbi. Naime, imajući u vidu da je u razdoblju od 01. 01.2014. do 31. 11.2015. bio na snazi ZOMO/14, to tužitelj za to razdoblje ima pravo na naknada stvarne štete, a koja obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja i to, između ostalog, za novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu u punom iznosu, sukladno odredbi čl. 161.st.1.t.2. ZOMO/14.

Dakle, ovaj sud smatra da tužitelju pripada pravo na naknadu štete u visini koja se utvrđuje prema odredbama Zakona koji je bio na snazi u vrijeme naknade štete, a ne Zakona koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štetnog događaja. Takvo stajalište je zauzela i sudska praksa te sud prihvaća najnovija zauzeta pravna stajališta iz odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj Rev-x 436/10 i Rev-x-456/14 koje je tužitelj priložio na spis.

Naime, tužitelj je vršio sukcesivno isplatu mirovina u mjesečnim iznosima u periodu od 01. 01. 2014. do 30.11.2015.godine, a svaka isplata mirovine za tužitelja predstavlja novu štetu koja se treba utvrditi na temelju zakona koji je važio i bio na snazi u vrijeme nastanka te štete, stoga sukladno odredbi članka 161. stavak 2. Zakona o mirovinskom osiguranju tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete u punom iznosu isplaćene mirovine.

Iz presude Općinskog suda u Puli posl. br. P-13904/02 proizlazi da je utvrđena nastanak štetnog događaja, pasivna legitimacija kao i odgovornost tuženika budući je do pada osiguranika tužitelja došlo jer poslodavac nije primijenio mjere zaštite na radu, odnosno nije postavio zaštitnu ogradu na balkonu prvog kata s kojeg je radnik pao, a radnik nije bio niti osposobljen za rad na visini, a nakon pada završio je pod miješalicom za beton u vlasništvu tuženika slijedom čega je odgovoran za nastanak štete, slijedom čega je neosnovan prigovor podijeljene odgovornosti tuženika.

Tuženik, kao vlasnik opasne stvari, miješalice za beton, temeljem čl. 1064. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05 i 41/08 i dalje ZOO) odgovara za štetu nastalu od opasne stvari, slijedom čega je tuženik isključivo odgovoran za nastalu štetu. Tuženik je isključivo odgovoran za nastalu štetu i kao poslodavac temeljem čl. 1061. ZOO-a jer za štetu koju zaposleniku radu ili u vezi s radom prouzroči trećoj osobi odgovara poslodavac kod kojeg je radnik radio u trenutku prouzročenja štete, osim ako dokaže da su postojali razlozi koji isključuju odgovornost zaposlenika, a što tuženik nije dokazao budući je utvrđeno da je

miješalicom kojom su nagnječene noge osiguranika tužitelja nakon pada upravljao zaposlenik tuženika, slijedom čega je tuženik isključivo odgovaran za nastanak štetnog događaja.

Naime, tužitelj je vršio sukcesivno isplatu mirovina u mjesečnim iznosima u periodu od 01. 10. 2014. do 30.11.2015.godine, a svaka isplata mirovine za tužitelja predstavlja novu štetu koja se treba utvrditi na temelju zakona koji je važio i bio na snazi u vrijeme nastanka te štete, stoga sukladno odredbi članka 161. stavak 2. Zakona o mirovinskom osiguranju tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete u razmjernom iznosu invalidske mirovine od 01.10.2013. do 31.12.2013. a u punom iznosu isplaćene mirovine za period od 01.01.2014. do 30.11.2015.

Pored navedenog, tuženi kao dužnik je dužan sukladno čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, platiti zateznu kamatu od dana podnošenja tužbe sudu, prema stopi koja je određena čl. 29.st. 2. istog Zakona.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 14. ožujka 2017.

SUDAC:

Maja Jurovicki, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 (osam) dana od dana primitka pisanog opravka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu, i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka. U sporu male vrijednosti (do 50.000,00 kn) presuda se ne može pobijati žalbom zbog nepotpuno ili pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Odluka se može pobijati samo zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točka 1.,2.,4.,5.,6.,8.,9.,10. i 11. Zakona o parničnom postupku i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Za točnost opravka-
ovlašteni službenik
Mirjana Gašparić

29/1323 Rok

99 Pž-2751/2017-2

TRGOVAČKI SUD 1
U ZAGREBU
PRIMLJENO

11-06-2018

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
PODRUČJE ZAGREB
Zagreb, Trnkova 5

poštom — neposredno
u ..... primj. .... priloga
pristojba .....

Primljeno: 18. 06. 2018	11
U IME REPUBLIKE HRVATSKE	
Klasifikacijska oznaka:	108-29/1523
Uredbeni broj:	10-18-31
Vrijednost:	RESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Ivana Mlinarić, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, OIB 84397956623, Zagreb, Mihanovićeve 3, protiv tuženika TEHNIKA d.d., OIB 73037001250, Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, radi isplate iznosa od 49.740,51 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1209/2016 od 14. ožujka 2017., 23. svibnja 2018.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1209/2016 od 14. ožujka 2017.

Obrazloženje

Pobijanom presudom prvostupanjskog suda naloženo je tuženiku da tužitelju u roku od osam dana plati iznos od 49.470,51 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25. travnja 2016. do isplate.

Protiv navedene presude žalbu je podnio tuženik zbog pogrešne primjene materijalnog prava te bitnih povreda odredaba parničnog postupka. Smatra da sud nije imao na zakonu osnovanih razloga usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti. Naime, ističe da je tijekom postupka opetovano isticao prigovor podijeljene odgovornosti koji je sud neosnovano odbio. Presudom Općinskog suda u Puli poslovni broj P-1394/2002, na koju se poziva prvostupanjski sud, odgovornost tuženika i osiguravajućeg društva Triglav osiguranje d.d. za štetni događaj solidarna jer se u tom postupku nije razgraničavalo koja šteta koju trpi osiguranik tužitelja potiče od pada s balkona na prvom katu a koja od naleta kamiona mješalice. No, u svrhu utvrđivanja koje ozljede potječu od pada s balkona a koje od naleta motornog vozila - mješalice te utvrđenja kolika je pojedinačna odgovornost tuženika te društva Triglav osiguranja d.d. vođen je sudski postupak pod poslovnim brojem P-2165/2010 pred Općinskim sudom u Puli koji je pravomoćno okončan presudom Županijskog suda u Puli od 13. siječnja 2014. poslovni broj Gž-1056/2012 kojom je utvrđeno da je odgovornost tužitelja Triglav osiguranja d.d.) i tuženika za nastali štetni događaj podjednaka. Stoga tuženik može odgovarati samo za polovicu štete koju tužitelj trpi isplatom invalidske mirovine svom osiguraniku dok analognom primjenom odredbe članka 161. Zakona o mirovinskom osiguranju ne može odgovarati za naknadu one štete koju je uzrokovao osiguranik Triglav

osiguranje d.d. Sporna mješalica za beton je u vlasništvu Istragradnje d.d. Pula, a osigurana je policom osiguranja kod Helios osiguranja d.d., kako je to vidljivo iz presude Općinskog suda u Puli poslovni broj P-1394/2002 na kojoj je prvostupanjski sud temeljio predmetnu odluku. Stoga smatra da je time što je utvrdio da je tuženik vlasnik motornog vozila sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku. Nadalje ističe da je predlagao da se o postupku obavijesti društvo Triglav osiguranje d.d. radi miješanja na strani tuženika, a o kojem dokaznom prijedlogu sud nije odlučio radi čega je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 6. Zakona o parničnom postupku. Predlaže žalbu uvažiti i pobijanu presudu preinačiti na način da se utvrdi odgovornost tuženika u polovici dosuđenog iznosa ili presudu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu odluku na temelju članka 365. stavka 2. i članka 467. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, slijedom koje je pogrešno primijenjeno i materijalno pravo, ali i da je pravilnom primjenom materijalnog prava trebalo jednako odlučiti o tužbenom zahtjevu.

U predmetnom slučaju riječ je o sporu male vrijednosti (članak 502. stavak 1. ZPP-a), a presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (članak 467. stavak 1. ZPP-a). Predmetnu presudu stoga nije moguće pobijati zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja pa ovaj sud nije ispitivao žalbene navode koji se odnose na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu razmjernog dijela isplaćene invalidske mirovine osiguraniku tužitelja Pavlu Horvat, koji je kao radnik tuženika 22. siječnja 2002. pretrpio ozljedu na radu radi koje mu je priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog nastale opće nesposobnosti za rad, za razdoblje od 1. listopada 2013. do 31. prosinca 2013. u iznosu od 2.164,36 kn sa zateznom kamatom na temelju mjerodavnih odredaba Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj: 102/98, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 43/07, 79/07, 35/08, 40/10, 121/10, 130/10 i 139/10; dalje: ZMO/98) te isplaćene invalidske mirovine u punom iznosu u razdoblju od 1. siječnja 2014. do 30. studenog 2015. u iznosu od 47.576,15 kn sa zateznom kamatom sukladno mjerodavnim odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj 157/13; dalje: ZOMO).

Prema navodima iz tužbe proizlazi da je osiguranik tužitelja doživio navedenu ozljedu na radu prilikom čišćenja objekta od građevinske šute, kada se pokliznuo na kosini te pao sa

balkona prvog kata i završio pod mješalicom za beton. Tužitelj se poziva na utvrđenja u pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Puli poslovni broj P-1394/2002 od 8. lipnja 2007. da je do pada došlo jer poslodavac nije primijenio mjere zaštite na radu odnosno nije postavio zaštitnu ogradu na balkonu s kojeg je osiguranik tužitelja pao te da osiguranik tužitelja nije bio osposobljen za rad na visini.

Tuženik ne spori nastanak štetnog događaja niti činjenicu da je osiguraniku tužitelja priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede na radu. No, ističe prigovor podijeljene odgovornosti (priznaje odgovornost u omjeru od 50%) smatrajući da su za štetni događaj podjednako odgovorno i društvo Triglav osiguranje d.d. kod kojega je bilo osigurano motorno vozilo (mješalica za beton). Na okolnost da je za navedeni štetni događaj već utvrđena podijeljena odgovornost tuženika i društva Triglav osiguranje d.d. (50% : 50%) tuženik dostavlja pravomoćnu presudu Županijskog suda u Puli poslovni broj Gž-1056/2012 kojom je naloženo tuženiku isplatiti regresni dug Triglav osiguranju d.d. u iznosu od 231.898,20 kn.

Odredbom članka 160. stavka 1. ZMO-a/98 propisano je da Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje (dalje: HZMO) ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima predviđenim u tom Zakonu, a tu štetu predstavljaju novčana davanja na teret mirovinskog osiguranja, s time da prema stavku 2. točki 1. istog članka Zakona o mirovinskom osiguranju naknada stvarne štete obuhvaća troškove i svote davanja koje se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja, i to novčana davanja isplaćena na temelju priznatog prava na mirovinu u razmjernoj svoti. Nadalje, prema odredbi članka 161. stavaka 1. ZMO-a HZMO ima pravo na naknadu štete od osobe koja je uzrokovala invalidnost ili smrt osigurane osobe, dok je odredbom stavka 3. istog članka propisano da za štetu iz stavka 1. tog članka odgovara poslodavac, ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu.

I člankom 161. stavkom 2. točkom 1. ZOMO-a propisano je da naknada stvarne štete, koju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje ima pravo zahtijevati u slučajevima iz tog Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja i to novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u punom iznosu. Prema odredbi članka 162. stavka 1. ZOMO-a Zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe dok je stavkom 3. istog članka propisano da za štetu iz stavka 1. ovog članka odgovara poslodavac ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu.

Slijedom navedenih zakonskih odredbi zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je uzrokovala invalidnost ili smrt osigurane osobe, a za štetu odgovara poslodavac, ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu. Tuženik bi se, dakle, mogao osloboditi odgovornosti za štetu ako dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, dakle, u ovom slučaju da je šteta nastala unatoč tome što je poduzeo odgovarajuće mjere zaštite na radu.

Prvostupanjski sud nakon uvida u presudu Općinskog suda u Puli poslovni broj P-1394/2002 od 8. lipnja 2007. (list 14. - 29. spisa) zaključuje da je tuženik isključivo odgovoran za nastanak štete s dvije osnove jer kao poslodavac nije proveo mjere zaštite na radu (nije postavio zaštitnu ogradu na balkonu prvog kata s kojeg je radnik pao, te što radnik nije bio niti osposobljen za rad na visini) te kao vlasnik opasne stvari (mješalice za beton pod

kojom je osiguranik tužitelja završio nakon pada sa balkona) sukladno odredbi članka 1064. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08, dalje: ZOO).

Osnovan je žalbeni navod da je sud time što je temeljem presude Općinskog suda u Puli poslovni broj P-1394/2002 zaključio da je tuženik odgovoran i kao vlasnik opasne stvari, počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, te pogrešno primijenio materijalno pravo. Naime, iz navedene presude, na koju se prvostupanjski sud poziva, proizlazi da je vlasnik teretnog motornog vozila (reg. oznake PU 113-C) kojim je osiguranik tužitelja dodatno povrijeđen (mješalica za beton) u vlasništvu društva Istragradnja d.d., a ne tuženika. Dakle, nije osnovan zaključak suda da tuženik odgovara za nastalu štetu i kao vlasnik opasne stvari.

No, unatoč tome ostaje tuženikova odgovornost kao poslodavca koji nije proveo mjere zaštite na radu. Naime, poslodavac (tuženik) je trebao organizirati proces rada na siguran način, što u konkretnom slučaju nije učinio, odnosno tuženik tijekom postupka niti ne tvrdi da je poduzeo odgovarajuće mjere zaštite na radu (postavio zaštitnu ogradu na balkonu s kojeg je osiguranik tužitelja pao i da je osiguranik tužitelja bio osposobljen za rad na visini), kako bi se eventualno mogao osloboditi odgovornosti za nastalu štetu, već pokušava djelomično otkloniti svoju odgovornost (u omjeru od 50%) time što je nakon pada osiguraniku tužitelja ozljede nanijelo i teretno vozilo koje je naišlo te stoga i predlaže da se društvo Triglav osiguranje d.d. pozove kao umješač u ovoj parnici čemu se tužitelj protivi.

Međutim, ta okolnost u smislu navedenih mjerodavnih zakonskih odredaba nije relevantna u ovom postupku za ocjenu odgovornosti tuženika kao poslodavca zato što nije provodio mjere zaštite na radu jer bi se u tom slučaju mogao osloboditi odgovornosti samo ako dokaže da bi šteta nastala iako je poduzeo odgovarajuće mjere zaštite na radu, što tuženik nije dokazao niti je preložio izvođenje dokaza na tu okolnost.

Stoga nije u pravu žalitelj kada u tome što sud nije postupio po prijedlogu tuženika da se u postupak pozove kao umješač društvo Triglav osiguranje d.d. nalazi bitnu povredu odredaba parničnog postupka (članak 354. stavak 2. točka 6. ZPP-a) u smislu da mu time ne bi bila dana mogućnost dokazivanja okolnosti bitnih za ovaj postupak. Osim toga, kada je riječ o sudjelovanju umješača aktivnost suda utvrđena odredbama Zakona o parničnom postupku (glava šesnaesta) počinje kada umješač najavi svoje miješanje u parnici na strani osobe za koju ima pravni interes da u sporu uspije pa samim time što sud nije postupio sukladno prijedlogu tuženika i pozvao društvo Triglav osiguranje d.d. da se umiješa u spor nije učinio i bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

Budući da tuženik nije dokazao postojanje razloga koji bi isključili njegovu odgovornost o osnovanosti osnove tužbenog zahtjeva pravilnom je primjenom materijalnog prava (članak 161. stavak 3. ZMO-a/98 odnosno članak 162. stavak 3. ZOMO-a) valjalo cijeniti da je tuženik odgovoran za nastanak štete koju je dužan naknaditi tužitelju pa proizlazi osnovanim tužbeni zahtjev. Jednako tako, budući da je tuženik dospio u zakašnjenje s ispunjenjem svoje novčane obveze, to tužitelj ima pravo i na zateznu kamatu (članak 29. stavak 1. i 2. ZOO-a).

Stoga je temeljem odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a tuženikovu žalbu valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Zagreb, 23. svibnja 2018.

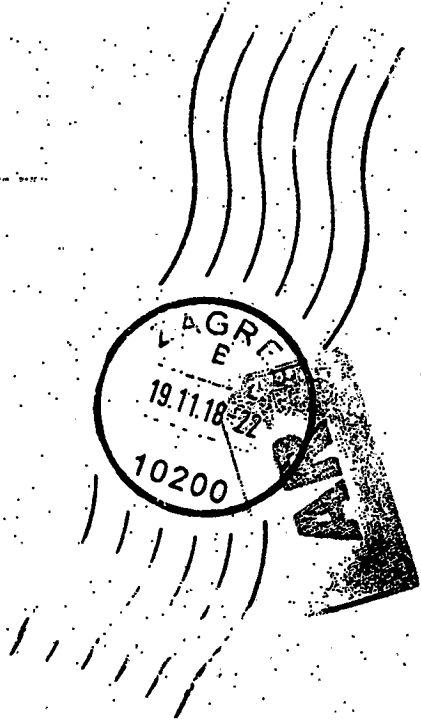
Sudac
Ivana Mlinarić, v. r.

Za točnost otpavka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

U. Z. B. Mlinarić

HRVATSKI ZAVOD
ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
PODRUČNA SLUŽBA U ZAGREBU
ZAGREB, Trnava 1

FINANCIJSKA AGENCIJA

Uline grabe Ukonene 70

1000 ZAGREB

